

РЕШЕНИЕ

№ 5897

гр. София, 09.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 18 състав, в публично заседание на 27.09.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Златка Илиева

при участието на секретаря Илияна Янева, като разгледа дело номер **4971** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на К. Б. Ш., ЕГН: [ЕГН], с постоянен адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] срещу Заповед № 8121К-3982/27.04.2023 г., издадена от Министър на вътрешните работи, с която оспорващият е временно преназначен от длъжността Заместник – директор и Директор на Дирекция „Оперативни дейности“ при Главна дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението“, МВР на висша ръководна длъжност Заместник – директор и Директор на Дирекция „Звено за подпомагане на министъра по чл. 33, т. 1 от ЗМВР“ към „Ръководство на Министерство на вътрешните работи /МВР“

Жалбоподателят претендира отмяна на оспорената заповед, поради противоречието ѝ с материалния закон, допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и несъответствие с целта на закона. В жалбата се твърди, че в същата липсват мотиви, доколкото не са посочени конкретните фактически обстоятелства, сочещи на наличие на служебна необходимост по смисъла на ЗМВР. В заповедта са посочени общи основания за издаването ѝ. Изложени са доводи за противоречие на акта с материалния закон – чл. 165, ал. 2 ЗМВР, тъй като в случая не е налице служебна необходимост по смисъла на § 1, т. 23 от ДР на ЗМВР. Твърди се, че в акта липсва изложение на конкретни факти и обстоятелства, които да обуславят извод за възникнала служебна необходимост за преназначаване на жалбоподателя без негово съгласие. Подробни съображения в тази насока излага в депозираната жалба. В

съдебно заседание, жалбоподателят редовно уведомен се явява лично, представлява се от адвокат С., който моли съда да отмени оспорената заповед по изложените в жалбата съображения. Претендира разноски съгласно представен списък. Представя писмена защита.

Ответникът – Министър на вътрешните работи, редовно уведомен, се представлява от юрисконсулт П., която моли съда да отхвърли жалбата като неоснователна и недоказана. Не претендира разноски. Представя писмени бележки

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител.

Административен съд София – град (АССГ), след преценка на събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

От доказателствата по делото се установява, че към датата на издаване на Заповед № 8121К-3982/27.04.2023 г., старши комисар К. Б. Ш. заема длъжността Заместник – директор и Директор на Дирекция „Оперативни дейности“ при Главна дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението“, МВР/ГДПБЗН-МВР/.

Със Заповед № К-7609/25.06.2010 г. на Министър на вътрешните работи е утвърден щат на Ръководството на МВР /л.19-21/.

Със Заповед № 81213-214/24.02.2015 г. на Министър на вътрешните работи е утвърден редът за изготвяне на функционалните задължения, организационните структури и щатове на структурите по чл. 37 ЗМВР и звената, създадени по реда на чл. 33, т. 7 от ЗМВР /л.24-26/. Съгласно т. 10 от тази заповед по разпореждане на министъра дирекция „Човешки ресурси“ може да изготви нови щатове и заповеди за промяна на щатове, извън установения в т. 8 и т. 9 от същата заповед ред.

Със Заповед № 8121К-6435/13.05.2021 г. на Министър на вътрешните работи е изменена заповедта от 25.06.2010 г. за утвърждаване щата на ръководството на МВР, като се включват 6 щатни бройки и се създава „Звено за подпомагане на министъра по чл. 33, т. 1 от ЗМВР“ – директор I степен, старши комисар, магистър /ППП/, ДСВО; директор, старши комисар, магистър /ППП/, ДСВО /л.27/.

Със Заповед № 8121К-3981/27.04.2023 г. на Министър на вътрешните работи е изменена т. 1 от заповедта от 25.06.2010 г. за утвърждаване щата на ръководството на МВР, като е включена в щата на Ръководство на МВР от резерва на министерството една щатна бройка за държавен служител с висше образование в „Звено за подпомагане на министъра по чл. 33, т. 1 от ЗМВР“ – заместник – директор, той и директор на дирекция, старши комисар, магистър /ППП/, ДСВО /л.71/.

С Докладна записка рег. № 8121р-9117/27.04.2023 г., главният секретар на МВР уведомява министъра на вътрешните работи, че със Заповед № 8121К-6435/13.05.2021 г. за изменение на Заповед № К-7609/25.06.2010 г. относно утвърждаване на щат на „Ръководство на МВР“ е създадено „Звено за подпомагане на министъра по чл. 33, т. 1 от ЗМВР“. Посочено е, че за ефективното изпълнение на една от основните дейности на МВР, свързана с провеждането на държавната политика по превенцията, противодействието на престъпността, опазването на обществения ред, защитата на националната сигурност, защитата на правата и свободите на гражданите, граничния контрол, регулиране на миграционните процеси, пожарната безопасност и защитата на населението, възниква служебна необходимост от включване в създаденото Звено за подпомагане на министъра по чл. 33, т. 1 ЗМВР на служители, които имат необходимия професионален опит, свързан с: участия при разработването на нормативни документи, участия в комисии и работни групи, свързани с дейността на ГДПБЗН-МВР; оказване на методическа и експертна помощ

на териториалните органи на изпълнителната власт при организиране дейността на доброволните формирания; изучаване международния опит в областта на пожарната безопасност и защитата при бедствията и предлагане изменения на действащата нормативна уредба; подпомагане разработването на Националния план за защита при бедствия, Национална програма за намаляване на риска от бедствия и годишните планове за нейното изпълнение. За подходящ служител за изпълнение на подобна задача е посочен старши комисар К. Ш. – Заместник – директор и Директор на Дирекция „Оперативни дейности“ при ГДПБЗН-МВР, като е предложено същият да бъде временно преназначен по служебна необходимост на ръководна длъжност Заместник – директор и Директор на Дирекция в „Звено за подпомагане на министъра по чл. 33, т. 1 от ЗМВР“ към Ръководство на МВР за срок от една година. В подкрепа на това са посочени данни за придобити образования и квалификации, за назначаването му на служба в МВР от 1993 г. и за длъжностите, които последователно е заемал – изпълнителски и ръководни длъжности в структурите на МВР. Считано от 11.10.2022 г. е преназначен на длъжност заместник-директор, той и директор на Дирекция „Оперативни дейности“ при ГДПБЗН-МВР.

С оспорената Заповед № 8121К-3982/27.04.2023 г., издадена от Министър на вътрешните работи, на основание чл. 165, ал. 1, ал. 2, предложение второ, ал. 3 и ал. 5 от ЗМВР вр. чл. 12, ал. 1, т. 1, ал. 2 и чл. 14, ал. 1 и ал. 2 от Наредба № 8121з-310/17.07.2014 г. за преназначаване на държавните служители в МВР и докладна записка, старши комисар К. Ш., на длъжност Заместник – директор и Директор на Дирекция „Оперативни дейности“ при ГДПБЗН-МВР, е временно преназначен за срок от една година на ръководна длъжност Заместник – директор и Директор на Дирекция в „Звено за подпомагане на министъра по чл. 33, т. 1 от ЗМВР“ към Ръководство на МВР, считано от деня, следващ датата на запознаването му със заповедта. Временното преназначаване е мотивирано с необходимостта за ефективно изпълнение на една от основните дейности на МВР – пожарната безопасност и защитата на населението, свързана с участия при разработването на нормативни документи, участия в комисии и работни групи по направление на дейността на ГДПБЗН-МВР, оказване на методическа и експертна помощ на териториалните органи на изпълнителната власт при организиране дейността на доброволните формирания, изучаване международния опит в областта на пожарната безопасност и защитата при бедствия и предлагане изменения на действащата нормативна уредба и подпомагане разработването на Националния план за защита при бедствия, Национална програма за намаляване на риска от бедствия и годишните планове за нейното изпълнение. Причината, поради която, съгласно заповедта е възникнала служебната необходимост от попълването на щата на процесното звено, е посочена така: необходимост от служители, притежаващи необходимия професионален опит, свързан с: участия при разработването на нормативни документи, участия в комисии и работни групи, свързани с дейността на ГДПБЗН-МВР; оказване на методическа и експертна помощ на териториалните органи на изпълнителната власт при организиране дейността на доброволните формирания; изучаване на международния опит в областта на пожарната безопасност и защита при бедствия и предлагане изменения на действащата нормативна уредба; подпомагане и разработването на Националния план за защита при бедствия, Националната програма за намаляване на риска от бедствия и годишните планове за нейното изпълнение. Заповедта е връчена лично и срещу подпис на старши комисар К. Ш. на 02.05.2023 г. в

09:21 часа, с което същият е декларирал запознаване със съдържанието на същата /л.12/.

Представен е и Акт за встъпване в длъжност с рег. № 8121р-9466/03.05.2023 г., съгласно който на 03.05.2023 г., старши комисар К. Ш., временно преназначен със Заповед № 8121К-3982/27.04.2023 г. от длъжност Заместник – директор и Директор на Дирекция „Оперативни дейности“ при ГДПБЗН-МВР на ръководна длъжност Заместник – директор и Директор на Дирекция в „Звено за подпомагане на министъра по чл. 33, т. 1 от ЗМВР“ към Ръководство на МВР. Актът за встъпване в длъжност е подписан от жалбоподателя и служител на Дирекция „Човешки ресурси“ – МВР /л.13/. На същата дата е съставен и протокол за връчването на жалбоподателя на специфична длъжностна характеристика за длъжността „Заместник-директор, той и Директор на дирекция“ /л.17/.

За новата длъжност министърът е утвърдил специфична длъжностна характеристика /л.15-16/. Според нея, основните длъжностни задължения са свързани с правомощията на министъра по чл. 33, т. 1 от ЗМВР. Във връзка с тези дейности са определени и задължения за подпомагане на министъра и заместник-министрите при вземане на решения по въпроси от своята компетентност, съобразно разпоредбите на действащите нормативни актове; за участие в разработването на политики, концепции, планове, програми и други документи за реализиране на правителствената политика в сферата на противодействие на престъпността, опазване на обществения ред, националната сигурност и други въпроси, свързани с дейността на МВР; да събира, обобщава и анализира информация, свързана с изпълнение на поставените задачи и изготвя справки, становища, мнения, предложения и други въпроси от своята компетентност. По организационните връзки и взаимоотношения, служителят се ръководи, оценява и контролира от Министъра на вътрешните работи, вътрешните му взаимоотношения се свеждат до такива с ръководството на МВР, членовете на политическия кабинет, ръководителите на структурите по чл. 37 от ЗМВР във връзка с постановените задачи.

По делото са представени всички заповеди за изменение на Заповед № К-7609/25.06.2010 г. на Министър на вътрешните работи /л.22-71/. С молба вх. № 22092/12.06.2023 г. по делото от страна на ответника са представиха доказателства по опис /л.78-101/.

При така установената фактическа обстановка от правна страна, съдът намира следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от легитимирано лице по смисъла на чл. 147, ал. 1 от АПК и срещу индивидуален административен акт, който подлежи на обжалване. По аргумент от чл. 165, ал. 6 от ЗМВР, оспорената заповед подлежи на съдебен контрол.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

В настоящето производство и съгласно разпоредбите на чл. 168, ал. 1 вр. чл. 146 от АПК, Съдът извършва проверка по законосъобразността на оспорения административен акт, като преценява дали е издаден от компетентен административен орган, при спазване на установената форма, спазени ли са процесуалноправните и материалноправните разпоредби по неговото издаване и съобразен ли е с целта на закона.

Оспорената заповед е от компетентен административен орган по чл. 158, т. 4 във връзка с чл. 143, ал. 1, т. 3 от ЗМВР – Министър на вътрешните работи, разполагащ с

правомоцията и компетентността да издава заповеди за преназначаване на държавни служители на висши ръководни и ръководни длъжности, както и данните за издаването на указа на президента, обн. в ДВ, бр. 61/02.08.2022 г. за назначаването на министъра.

Административният акт е издаден и в предписаната от закона форма, като същият съдържа фактически и правни основания за издаването му. От формална страна са изложени съображения за необходимостта, довела до преназначаване на служителя, с което е спазено изискването на чл. 14, ал. 2 във вр.с ал. 1 от Наредба № 8121з-310 от 17.07.2014 г. за преназначаване на държавните служители в Министерството на вътрешните работи. Посочено е и правното основание - чл. 165, ал. 1, ал. 2, предложение второ, ал. 3 и ал. 5 от ЗМВР вр. чл. 12, ал. 1, т. 1 и ал. 2 и чл. 14, ал. 1 и ал. 2 от Наредба № 8121з-310/17.07.2014 г. за преназначаване на държавните служители в МВР. Въпрос по същество и на материална законосъобразност доколко заповедта е мотивирана от правна и фактическа страна. Ето защо доводите на оспорващия, че заповедта е издадена в нарушение на предписаната от закона форма, са неоснователни.

При издаване на оспорената заповед не са допуснати и съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Действително служителят не е запознат с направеното предложение за преназначаването му на друга длъжност, съобразно разпоредбата на чл. 13, ал. 1 от Наредба № 8121з-310/17.07.2014 г. за преназначаване на държавните служители в МВР, но посоченото нарушение не е съществено, тъй като в случаите на мотивирана служебна необходимост съгласие на служителя за преназначаването му не се изисква.

Съдът следва да отбележи още, че независимо, че в мотивите на оспорената заповед не е цитиран номер или дата на докладната записка, очевидно се касае за процесната докладна записка от 27.04.2023 г. Това е така, тъй като в мотивите на обжалвана заповед са преповторени части от нейното съдържание и това изключва всякакво съмнение за коя докладна записка става въпрос в случая. Ето защо, съдът намира, че оспорената заповед е мотивирана, описаните в същата факти и обстоятелства са подробно индивидуализирани и съответстват на постановения в административния акт диспозитив, обективиращ взетото управленско решение.

Настоящият съдебен състав намира, че оспорената заповед е издадена в съответствие с материалния закон. Съображения за това са следните:

По силата на разпоредбата на чл. 158, т. 4 от ЗМВР, Министърът на вътрешните работи преназначава държавните служители на ръководна длъжност. Видно от Класификатор на длъжностите в МВР за служители по чл. 142, ал. 1, т. 1 и т. 3 и ал. 3 ЗМВР, заеманата длъжност от жалбоподателя преди преназначаването му е ръководна длъжност. При преназначаването са запазени наименованието на длъжността и възнаграждението. Доводът на жалбоподателя за противното е неоснователен. Следователно от фактическа страна се касае за временно преназначаване на същата длъжност и при същите материални условия на заплащане, но при различни функционални задължения. Спазена е нормата на чл. 185, ал. 1 от ЗМВР.

С оглед наведените в жалбата възражения, съдът следва да се разреши въпроса дали дефинираното в закона понятие „Служебна необходимост“ е относимо към „Звено за подпомагане на министъра по чл. 33, т.1 от ЗМВР“, което не е регламентирано в закона.

Съгласно § 1, т. 23 от ДР на ЗМВР, „Служебна необходимост“ е налице при

извънредни промени в оперативната обстановка, състоянието на престъпността и обществения ред, нормативни промени и/или промени във функционалните задължения на структурите. Без съмнение, посоченото понятие касае създадените структури в МВР със закона. Изложените съображения от страна на жалбоподателя касаят приложението на понятието за служебна необходимост при временно преназначаване по отношение на структурите на МВР, посочени в чл. 37 от ЗМВР Съгласно ал. 1, т. 1 и т. 7 от тази норма главните дирекции и дирекциите от общата и специализираната администрация са основни структури на МВР. ГДПБЗН - МВР и Дирекция „Оперативни дейности“ при ГДПБЗН- МВР са основна структури на МВР. В случая обаче, се касае не за преназначаването на служител в тази дирекция, а за преназначаване на заместник-директор на ГДПБЗН - МВР и директор на специализираната дирекция на длъжност в звено, което не е структура на МВР по чл. 37 от закона, няма статут на юридическо лице, няма ръководен орган – заместник – директор, както всяка от структурите на МВР.

С чл. 33, т. 7 от ЗМВР на министъра е предоставено дискреционно правомощие, което не подлежи на преценка, да създава и закрива звена, извън тези, предвидени в закона. Очевидно е, че процесното звено по чл. 33, ал. 1 от ЗМВР, предвид и изложеното за функциите и подчиненост на жалбоподателя по длъжностната му характеристика като заместник – директор, той и директор на дирекция, няма аналог в закона. Няма аналог и със звената по чл. 40, ал. 2 и ал. 3 от ЗМВР, според която териториалните звена на Главните дирекции се ръководят от директор и имат териториален обхват.

Съдът намира, че по основния спорен въпрос по делото - дали в конкретния случай е налице служебна необходимост, следва да се даде положителен отговор. Това е така, защото основанието служебна необходимост, както е дефинирано по § 1, т. 23 от ДР на ЗМВР, се установи от данните по делото. Създаването на посоченото звено с цел подпомагане на дейността на министъра на вътрешните работи, в което следва временно да изпълняват длъжност висококвалифицирани служители на МВР, правилно е възприето от ответния административен орган като служебна необходимост, доколкото е налице новосъздадена структура, т.е налице е третата хипотеза, предвидена в § 1, т. 23 от ДР на ЗМВР. Същевременно конкретните дейности и задължения за изпълнението, на които оспорвания е временно преназначен, както се установи са изчерпателно регламентирани в представената по делото утвърдена специфична длъжностна характеристика за длъжността „Заместник-директор, той и Директор“ на дирекция в „Звено за подпомагане на министъра по чл. 33, т. 1 от ЗМВР“. С тази длъжностна характеристика, жалбоподателят е запознат лично и срещу подпис на 03.05.2023 г. Отделно по делото от страна на ответника се представиха специфични длъжностни характеристики за длъжностите „Заместник-директор, той и директор на Дирекция „Оперативни дейности“ с рег. № 1983р-15552/20.10.2022 г. и „Заместник-директор, той и директор на Дирекция „Държавен контрол и превантивна дейност“ при ГДПБЗН – МВР с рег. № 1983р-15550/20.10.2022 г. /л.78-100/. Видно е, че е налице идентитет между определените задължения и дейности в двете специфични длъжностни характеристики – тази, касаеща длъжността в звеното и заеманата от жалбоподателя преди преназначаването, си съвпадат.

Относно преценката за необходимостта от създаване на „Звено за подпомагане на министъра по чл. 33, т. 1 от ЗМВР“, то същата е предоставена в правомощията на министъра на вътрешните работи съгласно разпоредбата на чл. 33, т. 7 от ЗМВР, респективно е в рамките на неговата оперативна самостоятелност. Поради тази причина тя не подлежи на съдебен контрол в настоящото производство. В процесния

случай не се касае за самоцелно създадена структура, функциите на звеното изцяло съвпадат с предвиденото в чл. 33, т. 1 от ЗМВР за правомощията на министъра. Поради това няма данни, от които да се направи извод, че процесното звено е създадено фиктивно и е налице противоречие със закона. В случая не се касае за превратно упражняване на власт при издаването на оспорената заповед. В тази връзка неоснователни са наведените в жалбата възражения.

В правните основания за издаването на заповедта министърът се е позовал на общото си правомощие по чл. 165 от ЗМВР временно да преназначи държавен служител поради служебна необходимост и очевидно на свободна длъжност в създадено на основание чл. 33, т. 7 от ЗМВР звено. Органът се е позовал и на чл.12, ал. 1, т. 1 и ал. 2 от Наредба № 81213-310/17.07.2014 г. за преназначаване на държавните служители в МВР, които основания се установяват от данните по делото: По силата на чл. 12, ал. 1, т. 1 от Наредба № 81213-310/17.07.2014 г., временното преназначаване на държавния служител се извършва при необходимост от преназначаване на служители на вакантни длъжности в щатове на структурите на МВР, какъвто именно е настоящият случай. Съгласно нормата на чл.12, ал. 2 от Наредба № 81213-310/17.07.2014 г., държавният служител може да бъде временно преназначен на по-висока длъжност, когато отговаря на изискванията за образование, квалификация и достъп до съответното ниво на класифицирана информация за съответната длъжност, а когато е предвидено за съответната длъжност - и на изискването да е хабилитирано лице съгласно Закона за висшето образование и Закона за развитието на академичния състав в Република България. Длъжността, на която жалбоподателят е бил преназначен, касае звено, което е част от ръководството на МВР, най-висшата структура на МВР и в този смисъл, макар и длъжността също да е ръководна, както заеманата преди, тя е дори на по-високо място в йерархичната структура на министерството. Според данните от кадровата справка за служителя същият притежава квалификации и образование, има придобита образователна степен магистър по конкретна научна специалност, не е имал дисциплинарни наказания, т.е. явява се изключителен професионалист в своята област.

От така изложеното следва извод, че са изпълнени материалноправните изисквания, визирани в чл. 12, ал. 1, т. 1 и ал. 2 от Наредба № 81213-310/17.07.2014 г., на които органът се е позовал в оспорената заповед. Доколкото се касае за служебна необходимост на посочените в текстовете от наредбата основание, то съгласно нормата на чл.165, ал. 2 от ЗМВР в този случай съгласие не се изисква. Съгласно чл. 165, ал. 1 от ЗМВР, държавният служител може да бъде временно преназначен на същата или по-висока вакантна длъжност до заемането ѝ или при отсъствие на титуляря над 30 дни по ред, определен с наредба на Министъра на вътрешните работи. Фактическото и правно основание за издаване на заповедта е чл.165, ал. 2, предл. второ, вр. ал. 3 вр. ал. 5 вр. ал. 1 от ЗМВР - временно преназначаване поради мотивирана служебна необходимост, безспорно се доказва по делото. В случая фактическият състав на цитираната законова разпоредба е осъществен, доколкото служебната необходимост е мотивирана с преназначаването на незаети длъжности, необходимостта от функционирането на звеното, което да подпомага министъра за осъществяване на правомощията му по чл. 33, т. 1 от ЗМВР и в условията на ефективно изпълнение на една от основните дейности на МВР, пожарната безопасност и защитата на населението – участия при разработването на нормативни документи, участия в комисии и работни групи, свързани с дейността на ГДПБЗН-МВР, оказване на методическа и експертна помощ на териториалните органи на изпълнителната власт при организиране дейността на доброволните формирания; изучаване международния опит в областта на пожарната безопасност

и защитата при бедствия и предлагане изменения на действащата нормативна уредба; подпомагане разработването на Националния план за защита при бедствия, Национална програма за намаляване на риска от бедствия и годишните планове за нейното изпълнение. В този смисъл са Решение № 3106/23.03.2023 г., постановено по административно дело № 7784/2022 г. по описа на ВАС; Решение № 6033/20.06.2022 г., постановено по административно дело № 2132/2022 г. по описа на ВАС; Решение № 2661/14.03.2023 г., постановено по административно дело № 6609/2022 г. по описа на ВАС; Решение № 9383/25.10.2022 г., постановено по административно дело № 2140/2022 г. по описа на ВАС и Решение № 6033/20.06.2022 г., постановено по административно дело № 2132/2022 г. по описа на ВАС.

По изложените съображения, настоящият съдебен състав приема, че в случая са налице основанията, визирани в нормата на чл. 165, ал. 2 от ЗМВР вр. § 1, т. 23 от ДР на ЗМВР за временно преназначаване на оспорвания без негово съгласие, поради което заповедта е материално законосъобразна, а жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

От страна на ответника не е претендирано присъждане на юрисконсултско възнаграждение, поради което съдът не дължи произнасяне.

Така мотивиран от изложеното и на основание чл. 203 и следващите от АПК, Административен съд София – град, I-во отделение, 18-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалба на К. Б. Ш., ЕГН: [ЕГН], с постоянен адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] срещу Заповед № 8121К-3982/27.04.2023 г., издадена от Министър на вътрешните работи, с която е временно преназначен от длъжността Заместник – директор, той и Директор на Дирекция „Оперативни дейности“ при Главна дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението“, МВР на висша ръководна длъжност Заместник – директор, той и Директор на Дирекция „Звено за подпомагане на министъра по чл. 33, т. 1 от ЗМВР“ към „Ръководство на Министерство на вътрешните работи“.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, чрез Административен съд София-град пред Върховен административен съд на Република България.

СЪДИЯ: